

[Aksel Larsen.]

skal det nok hjælpe at give en sådan herre en sådan forholdsordre.

Ja, man kan tænke endnu længere tilbage i historien, til den 19. januar 1940, da folketinget efter forslag af de partier, der nu kalder sig demokratiske, enstemmigt vedtog en beslutning om, at Danmarks territorium under alle omstændigheder skulle forsvares mod krænkelser, og de ansvarlige derpå ikke alene gav ordre til ikke at slås, da det gjaldt, men flittigt benyttede tiden fra 19. januar til 9. april til at forhindre, at der blev gjort den ringeste forberedelse til at omsætte denne højtidelige folketingsbeslutning i praktisk handling.

Man kan tænke tilbage på dette og sige: Er der så grund til at tage det så højtideligt? Men desværre er der grund til at tage det højtideligt. Forholdet er nemlig det, at denne forholdsordre er en del af Atlantpagtorganisationens militære forberedelser. Meningen med den er, at kommer den krig, som Atlantpagten er organiseret med henblik på, skal Danmarks væbnede styrker i Danmark, uanset hvor håbløst det hele er, slås til sidste mand, landet ødelægges, befolkningen dræbes; ingen dansk myndighed må kunne give ordre til afbrydelse af kampen — altsammen til fordel for en fremmed magt på den anden side af Atlanterhavet. Det belyser, hvor langt vi er kommet ud; og samtidig med at man byder soldaterne og befolkningen sådanne tilstande og sådanne udsigter, samtidig med at man siger: kæmp til sidste mand, har regeringen og de høje militære instanser truffet alle forholdsregler til i tilfælde af fare hurtigst muligt at kunne evakuere sig derhen, hvor de formener der er sikkerhed.

Folkets medansvar for denne politik er forlængst hørt op. Folket er modstander af denne politik. Det er nødvendigt, at folket fra at være modstander går over til aktiv modstand imod denne politik for at bringe den til ophør og for at redde Danmark.

Udenrigsministeren kan nok så meget og nok så smilende fremsætte sine påstande om, at den nationale suverænitet er et forældet begreb, og at vi skal være glade for at miste den. Her har han ikke det danske folk med sig. Det er heller ikke rigtigt, at den nationale suverænitet er et forældet begreb, men den er et forældet begreb for de politikere og militærpersoner, der har indstillet sig på kun at lystre ordre fra en fremmed magt, har indstillet sig på ikke at handle i Danmarks og det danske folks interesse.

Nu forsøger man at camouflere Danmarks ydmygende afhængighed af Amerikas Forenede Stater ved at lave meget væsen af den

protest, der på udenrigsministerens foranledning blev afgivet i Washington i anledning af general Olmstedts udtalelse. Der var blot det ved det, at i aviserne udlægger man teksten forkert overfor læserne. Udenrigsministeren har ikke i går sagt, at man ville protestere imod, at den slags udtalelser fremkom fra ansvarlige amerikanske embedsmænds side, med angreb på Danmark og med opfordringer til at lægge mere pres på Danmark. Det har udenrigsministeren aldeles ikke sagt. Udenrigsministeren har sagt, at det var den omstændighed, at de pågældende udtalelser var blevet offentliggjort, der havde oprørt ham og den danske regering, og det var det, han protesterede imod. De må gerne have den mening, de må gerne sige det, de må gerne handle i overensstemmelse dermed, men det er kedeligt, at den danske befolkning får at vide, at sådan siger de og sådan mener de. Det har ikke meget at gøre med hævdelser af Danmarks suverænitet, når det kun er offentliggørelsen af de amerikanske magthaveres sande mening om og med Danmark, man reagerer imod. National suverænitet er ikke noget forældet begreb; det er den kun for dem, der forlængst har afskrevet deres nationalfølelse og arbejder på at gøre deres land til en viljeløs vasal af en fremmed magt. Men det danske folk har ikke den indstilling, og det er det danske folks opgave nu at tage Danmarks udenrigspolitik i sin egen hånd, og det, man må sætte som det første og det nærmeste mål, er ikke blot at forhindre Atlantpagtens udvidelse til Tyrkiet og Grækenland, men det er at sørge for, at Danmark gør sig fri af Atlantpagten.

Formanden: Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 18. oktober, kl. 10 med følgende dagsorden:

1) *Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af:*

Forslag til rigsdagsbeslutning angående Danmarks undertegnelse af Torquay-protokollen af 21. april 1951 til Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks godkendelse af kongeriget Grækenlands og republikken Tyrkiets eventuelle tiltræden af Den nordatlantiske Traktat og en heraf følgende ændring i traktatens artikel 6.